

زمان از شیرگیری گوساله ها

از دیدگاه نظری می توان بیشتر گوساله ها را از ۴ هفتگی به بالا از شیر گرفت. اما از نقطه نظر دستیابی به بهترین کارکرد گوساله و هزینه های پرورش، سن بهینه از شیرگیری نزدیک به ۵ تا ۶ هفتگی است، بجز برای سیستم های تولیدی ویژه مانند تولید گوشت سفید گوساله.

معیارهای تأثیر گذار بر سن از شیرگیری به شرح زیر است:

(۱) سن

(۲) وزن بدن

(۳) میزان مصرف خوراکیهای جامد

میزان بهینه هر سه معیار فوق، با توجه به نژاد و سیستم تولیدی، متفاوت است. از دیدگاه نظری زمانیکه گوساله ها در آغل های انفرادی نگهداری می شوند، میزان مصرف کنسانتره خشک، بهترین معیار برای از شیرگیری است و برخی پرورش دهندگان گوساله، مصرف ۰/۵ کیلوگرم کنسانتره در روز را برای از شیرگیری، در نظر می گیرند.

در عمل مدیریت سیستم های بزرگ پرورش گوساله، اگر از شیرگیری بر اساس سن انجام گیرد، آسانتر است؛ به شرطی که انعطاف پذیری به اندازه ای باشد که بتوان از شیرگیری گوساله های کم رشد را برحسب نیاز، به تعویق انداخت. وزن بدن، معیار ایده آلی برای از شیرگیری نمی باشد زیرا که این فاکتور در گوساله ها بسیار متفاوت می باشد، بطوریکه گاهی اوقات برخی گوساله ها در وزنی آماده ی از شیرگیری هستند که برابر وزن تولد دیگری است.

پرورش دهندگانی که گوساله هایی بدون پیشینه می خردند، در موقعیتی دشوار و ویژه هستند، زیرا از تاریخ تولد گوساله ها و پیشینه ی تغذیه آنها، اطلاعی ندارند. در این حالت، همه گوساله های خریداری شده را باید با جایگزین کننده ی شیر با کیفیت خوب حداقل برای ۳ هفته تغذیه نمود، مگر اینکه میزان مصرف کنسانتره ی آنها زیر نظر باشد و به روشنی نشان دهد که آنها آماده از شیرگیری هستند.

گاهی اوقات، عقب انداختن از شیرگیری گوساله ها، اگر منابع ارزان شیر در دسترس باشد، می تواند سودمند باشد. چنین خوراکیهایی را می توان از ۳ هفتگی و پس از یک دوره انتقالی ۱۰ تا ۱۴ روز آغاز کرد که پس از آن، خوراک غذای اصلی گوساله ها خواهند بود.

از شیرگیری را می توان بصورت تدریجی در فاصله ۴ تا ۷ روز و یا بصورت ناگهانی اجرا کرد. هر دو سیستم دارای طرفدارانی است، اما بنظر می رسد که چنانچه زمان از شیرگیری با دقت تعیین شود، سرعت از شیرگیری اهمیت کمتری پیدا می کند.

آب تمیز ، کمی استارتر تازه و علوفه خشک با کیفیت مرغوب ، باید از سن پایین در دسترس گوساله ها قرار گیرد. از آنجائیکه گوساله ها تا هنگامی که به سن ۲ هفتگی برسند ، توان مصرف شایان توجهی از هر کدام از این ۳ ماده را ندارند ؛ شاید بهتر باشد تا ۲ هفتگی استارتر تغذیه نشود . این کار نه تنها موجب صرفه جویی در هزینه های پس مانده های مواد خوراکی گران می شود ، بلکه می تواند مصرف خوراک را در مرحله ای آغاز کند که گوساله از نظر فیزیولوژیکی برای خوردن غذای جامد ، آمادگی دارد.

پس از از شیرگیری ، گوساله ها را باید در آغلهای پرورشی ، نگهداری نموده و با همان استارتری تغذیه کرد که بدان عادت دارند . پس از ۲ تا ۳ هفته ، آنها را به جایگاهی گروهی منتقل می کنند و بتدریج با جیره ای تغذیه می شوند که برای گوساله ی جوان در حال رشد مناسب است.

منبع : <http://damparvaranejavan.blogspot.com>